

REDACCIO :

Josep PALLACH
32, av. de la République,
MONTGERON (S. et O.)

ADMINISTRACIO :

M. MIQUEL
26, rue des Potiers — Toulouse (H.-G.)
C. Ch. Postaux : 1792-75 - Toulouse

Endavant

FEDERACIO
DEMOCRACIA
SOCIALISME

Preu de l'exemplar: 20 francs.

Suscripció l'any: 250 francs.

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

DESPRES DE LES DETENCIONS DE CATALUNYA, DEL PAIS BASC, DE MADRID I D'ALTRES
CIUTATS ESPANYOLES

EL CLAM UNANIM DE LA CONSCIENCIA CATALANA S'EXTEN PER TOT EL MON :

Llibertat pels empresonats !

A L'INTERIOR :

Protestes de tots els medis socials catalans. Gestió del Col·legi d'advocats de Barcelona. Solidaritat de tots els sectors democràtics, sindicals i polítics. Gestions dels consultats i de les Ambaixades estrangeres.

A L'EXTERIOR :

Nombrosos telegrams de protesta: de la C.I.O.S.L., de la Internacional Socialista, dels Sindicats Lliures i dels Partits Socialistes, del Moviment Europeista i de les Lligues dels Drets de l'Home de Bèlgica, França, etz. Manifestacions d'Estudiants davant les ambaixades espanyoles. Protestes dels Professors d'Universitat. L'exemple de Bèlgica: un telegrama dels tres caps dels partits democràtics al Senat: catòlic, lliberal i socialista.

LES DETENCIONS A BARCELONA

Tal com anunciàvem en la nostra edició anterior i com s'ha donat a conèixer per tota la premsa mundial les detencions a Catalunya — de les quals, aleshores, només coneixíem els noms dels advocats i que podem avui enumerar totalment — provocaren una gran emoció a tots els medis socials de la capital catalana.

Les famílies i els amics dels obrers, dels empleats, dels advocats i dels professors i estudiants detinguts, feren conèixer ràpidament aquestes detencions que tingueren lloc, a la matinada del divendres, dia 14 de novembre, i simultàniament arreu de Barcelona. Fruit de l'emoció popular davant l'arbitrarietat continuada, el Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Sr. Pi i Sunyer feu diverses gestions. Altres medis socials, culturals i àdhuc religiosos intervingueren també. Entretant, la premsa guardava — i guarda encara — un silenci total sobre les detencions. Però tota la premsa mundial, i les ràdios, començaren a parlar-ne...

Causas de les detencions. — Segons varis prestigiosos periòdics estrangers — el «Times», «Le Monde», «L'Observer», el «New-York Herald» — els detinguts de Catalunya eren acusats durant els interrogatoris, que duraren tres dies, de reconstituir una organització democràtica catalana, el Moviment Socialista de Catalunya, de defensar els treballadors vagulstes, de distribuir propaganda sindicalista, d'organitzar la U.G.T. de Catalunya, de tenir idees europeistes, etc.

Les detencions foren practicades per una brigada especial de Madrid, a les ordres del Coronel Aymar jutge especial per tot Espanya i que — segons la premsa internacional — obeeix únicament

les ordres del Caudillo. Car fer remarcar que, en efecte, dies anteriors havien estat detinguts a San Sebastián diverses personalitats i treballadors bascs, acusats també d'idees socialistes i sindicalistes. A Madrid també fou detingut, entre altres, el Sr. Villar, advocat, i més tard la repressió s'extengué per diverses ciutats espanyoles sense que encara es coneixin tots els detalls.

Els detinguts ingressen a la Model. — A causa sobretot de l'emoció de la pressió de l'opinió pública, i de les diverses gestions que l'expressaren prop de les autoritats els detinguts ingressaren, segons diversos corresponents estrangers, a la Presó Model a les 72 hores de les detencions. Restaven i resten incomunicats en el moment d'escriure aquestes ratlles. No han pogut escollir advocat defensor. Recordem que en el Tribunal Especial del Coronel Aymar no es pot, en efecte, escollir advocat, i que els processos són «liquidats» ràpidament pel propi jutge especial. És evident, però que les diverses gestions internacionals, de les quals donem ampla informació, poden contribuir que cessin d'una vegada les persecucions i les arbitrarietats, sobretot si — com es preveu generalment — aquestes intervencions internacionals recolzen la intensa emoció pública que manifestada clarament a Catalunya i a San Sebastián, s'extén també a les ciutats espanyoles.

L'emoció ciutadana: manifestacions de solidaritat i d'amistat de tots els grups i sectors socials de Catalunya. — En un altre lloc d'aquest periòdic diem el que ens semblen conseqüències polítiques d'aquestes detencions. Han provocat — ho diem amb satisfacció — i encorat-

(Passa a la pàg. 2.)

ELS NOMS DEL DETINGUTS A BARCELONA,

Joan Raventós Carner. Advocat. Professor d'Història Econòmica de la Universitat. Conseller jurídic de les Cooperatives de Catalunya i de varies empreses. Autor d'una tesi de Doctorat sobre l'Història de les Cooperatives. 34 anys.

Joan Rion. Llicenciat en Ciències. Professor de Química a l'Universitat. 38 anys.

Lluís Torres. Advocat. Especialista de problemes municipals. Defensor de treballadors davant dels Tribunals Laborals. 36 anys.

Francesc Casares i Potau. Advocat. Especialista dels problemes del treball. Ha defensat també nombroses causes obreres víctimes de repressàlies. 33 anys.

Antoni Piferrer. Advocat. Defensor en varies ocasions dels treballadors empresonats i repressaliats. 35 anys.

Edmond Vallés. Escriptor. Cap de Publicacions de varies editorials. 38 anys.

Miquel Casablanca. Tècnic de l'Indústria Tèxtil. 50 anys.

Salvador Clop. Treballador del Ram de l'Alimentació. 40 anys.

Francesc Massanés. Delineant. 43 anys.

Juan García. Paleta. 60 anys.

Sebastià Padrós. Artisa. 46 anys.

Francesc Sánchez. Empleat de l'Ajuntament de Barcelona. 35 anys.

Marià Solanes. Treballador del Ram tèxtil. 42 anys.

Pere Ruiz. Treballador del Ram tèxtil. 38 anys.

G. Camarasa. Treballador del Ram Metal·lúrgic. 43 anys.

Carles Sampons. Estudiant de Medicina a l'Universitat de Barcelona. 21 anys.

jats un gran impuls ciutadà de solidaritat i d'amistat. El nostre poble abatut i sotmès des de fa vint anys, ha anat reconstituïnt pacientment una capacitat de reacció que s'ha manifestat, de la manera possible actualment, i per damunt de les idees polítiques i socials. Pels medis obrers, intel·lectuals, juristes, universitaris, religiosos, han sorgit expressions d'amistat que és cara perquè expressa grans perspectives per un demà que ja no és llunyà i que ha de situar-nos lluny d'aquest clima de guerra civil que les «bridades especials» volen perpetuar. Ja no cal dir entre les persones i sectors coneguts pels seus sentiments democràtics, sindicals, cristians, europeistes. Defensar els treballadors, afirmar la fe en la democràcia i en la llibertat, voler una organització econòmica justa — tot això no ha estat mai un delictes per la consciència del català. Avui, a desgrat de la por i de la repressió, aquesta afirmació s'ha expressat obertament. I això, repetim-ho, constitueix no únicament un gran confort sino també un fet polític de gran importància.

ELS NOMS DELS DETINGUTS EL MES DE NOVENBRE AL PAIS BASC

- SAN SEBASTIAN:**
 Dr. Lluís Martí Santos, 35 anys, Metge Psiquiàtria. Director de la Clínica de Psiquiatria de Guipuzcoa.
 Dr. Vicens Urcola, psiquiàtria, titular de les Hermandades de Pescadores. Fundador i President de l'Associació Artística de Guipuzcoa.
 Dr. Josep Leon Careche, 38 anys, Metge. Director dels Serveis d'Histopatologia de Guipuzcoa.
 Joaquín Pradera, Industrial i Advocat.
 Lluís Arbella, Obrer.
 Celestino Cercuera, Obrer.
 Fructuoso Hernandez, Obrer.
- BILBAO:**
 Manuel Garrido, Industrial.
 Fermín Gato, Panader.
- VITORIA:**
 Nicolas Padros, Comerciant.
 Nicolás Martínez, Obrer.
 Antonio Amat Echeverría, Obrer.

ELS NOMS DELS DETINGUTS EL MES DE NOVENBRE A MADRID I A VALENCIA

- VALENCIA:**
 Ignacio Sánchez, Metal·lurgic.
- MADRID:**
 Antonio Villar, Advocat.
 Antonio Sempere, Metge.
 Dr. Antonio Muñoz, Advocat.
 Manuel González, Paleta.

MANIFESTACIONS DIVERSES DE SOLIDARITAT DE L'EXILI

Hem rebut també diverses expressions de solidaritat de tots els sectors catalans, sindicals i polítics de l'Exterior. Sots-Comité de la C.N.T. Catalana, F.R.C., F.N., P.O.U.M., nuclis cristians, democràtics, etc., etc. Igualment des del primer moment es sumaren a l'esforç per donar a conèixer l'amplitud de la repressió els Representants Països, companys de l'ASU, de l'UDEF, de la F.N.E.C., Consell europeista, etc., etc.
 Per la seva part el PSOE denuncia també les detencions de Madrid i de varies províncies espanyoles.

LA PROTESTA INTERNACIONAL

A FRANÇA

Tota la premsa francesa es fa eco de les detencions. Articles i comentaris a «France Soir», «Le Monde», «Combat», etc., etc. La ràdio francesa dedica també diverses emissions a informar sobre la qüestió.

Protestes del «Populaire», òrgan de la S.F.I.O. «Quins són els noms dels detinguts? De què se'ls acusa?». Difusió de la crida del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA.

El «Populaire», òrgan de la S.F.I.O., dedica des del primer moment la més gran atenció a les detencions. Publica les notícies d'agència esmentant les acusacions de reconstituïr la U.G.T. i el M. S. C. de Catalunya, i els noms dels primers detinguts. Diversos articles després insistiren sobre el silenci de la premsa oficial del règim. «De què s'acusa als detinguts? On són els detinguts?» demana el portaveu socialista francès. Els intel·lectuals i Universitaris socialistes paguen amb la detenció llur generosa voluntat de trencar les barreres de classe que ja no existeixen avui a Europa. Insistia també sobre una acusació possible de preparar moviments de protesta social i diu: «El record de les valors de Marc preocupa enormement les autoritats espanyoles, i és per això que han intentat anorrear tota manifestació de descontent. Però fa pocs dies era el propi Padre Llanos que deia a «Amba» les hores que ha de treballar un obrer per fer malviure la família: 120 h. I un dirigent de la C.N.S. reclamava l'augment dels salaris, el poder de compra dels quals ha baixat de més de 40% d'ençà del darrer augment».

A BELGICA

Protesta de la C.I.O.S.L., manifestació d'Estudiants, Conferència de Premsa, telegrama dels Presidents del Senat Belga i dels Presidents dels Grups Parlamentaris Catòlic, Lliberal, Socialista. Tota la premsa belga parla de les detencions. Telegrames de protesta de la Universitat.

El telegrama de protesta de Olden-Lock obri la llista d'actes de protestes. En nom de la C.I.O.S.L. manifestava la repulsa de la belga organització sindical Europe que reuneix dotzenes de milions d'obres dels Estats Units d'Amèrica, de tot Europa, d'Amèrica del sud, d'Àsia i d'Àfrica.

Una Conferència de Premsa fou convocada posteriorment. Frenzenen la paraula, amb representants universitaris del Cercle del Llibre Examen, M. Aron, tenent de la Lliga dels Drets de l'Home Albert Hovey representant de la C.I.O.S.L. Pascual Tomás de la U.G.T. i el nostre company Eduard Tell, que representa igualment la F.N.E.C. a Brussel·les. Tota la premsa belga — des del «Peuple» socialista, fins a la «Libre Belgique» catòlica, donaren amples respostes de la Conferència de Premsa. Igualment de la manifestació d'estudiants que tingué lloc l'endemà i en la qual els universitaris belges demanaren a l'ambaixada espanyola que fossin garantits els drets i la justícia i que s'alliberés els empresonats. Per la seva importància donem íntegrament el telegrama adreçat al President de les Cortes espanyoles per les més importants per-

L'EXEMPLE DE BELGICA

El President del Senat Belga i l'antic President del Senat, junt amb els Presidents dels Grups Parlamentaris Social-Catòlic, Lliberal, Socialista s'adrecen, en manifestació unànime, a les autoritats reclamant la llibertat dels detinguts.

Brussel·les, 27 de novembre del 1958

AL PRESIDENT DE LES «CORTES».

MADRID

Convençuts que el respecte dels Drets de l'Home és una condició de tot acostament cultural fecund entre els pobles, els que sotassignen, President actual, ex-President del Senat Belga, i Presidents respectivament dels Grups Social-Catòlic, Lliberal, Socialista de Bèlgica, us estarien reconeguts de la vostra intervenció per obtenir la llibertat dels Professors, dels estudiants i obrers detinguts per delictes d'opinió.

- President (actual) del Senat: Paul STRUYE.
 Ex-President del Senat: Robert GILLON.
 President del Grup Partit Social-Catòlic: Pierre de SMET.
 President del Grup Lliberal: R. A. P. VREVEN.
 President del Grup Socialista: Henri ROLIN.

Telegrama adreçat per M. Botson, ancien Batonnier, President de la Lliga dels Drets de l'Home

«Lliga dels Drets de l'Home, emocionada per les notícies de les detencions a Espanya, conjura les autoritats responsables perquè respectin els Drets de la Defensa i de l'Home. Demana especialment que els inculpat tinguin drets de defensa davant de les jurisdiccions ordinàries.

sonalitats polítiques del Senat Belga, i pels Presidents d'aquest organisme. Igualment, la protesta de la Lliga dels Drets de l'Home.

A ANGLATERRA

La premsa anglesa expressa la seva simpatia als detinguts. Protesta dels Partits Treballista, de la Internacional Socialista, de les Trade-Unions, dels Universitaris britànics...

Al costat de la premsa britànica de tots els matisos, han protestat també contra les detencions les organitzacions dels treballadors britànics. La Comissió Executiva del Labour Party, en una resolució denuncia la forma clandestina de les detencions, sense que es facin càrrecs als detinguts i mantenint-los incomunicats. «Tot això constitueix un ultratge contra els procediments habituals en els països civilitzats», diu el L. P., que ha enviat també un telegrama demanant la llibertat dels detinguts, al costat de les Trade-Unions.

ALS ESTATS UNITS D'AMERICA

Mr. Ross, cap del departament internacional de la Federació Americana del Treball i del Congrés d'Organitzacions Industrials — AFL-C.I.O. — informà el president de la Organització Sindical americana, el qual — junt amb Victor Reuther — shan adreçat al Departament d'Estat protestant prop de Foster Dulles. Altres protestes de personalitats i de periòdics americans van registrant-se actualment. Les gestions als Estats Units comencaren a dut-se a terme per

la Delegació del Govern Base a Nova-York, i pels representants de S.T.V. en aquella capital. La Revista «Ibérica», amb Norman Thomas, Madariaga, Victoria Kent i altres personalitats han fet igualment diverses gestions per aconseguir la llibertat dels empresonats.

De Mèxic, Venezuela, Argentina i altres països d'Amèrica del Sur rebem també informacions sobre els actes i manifestacions de protesta.

L'ACCIO DEL MOVIMENT SOCIALISTA I DEL SECRETARIAT DE CATALUNYA DE LA U.G.T.

Sense necessitat d'ampliar més el que diem en aquesta edició, ens cal però remarcar que la gran campanya de protesta internacional ha estat animada, a tot arreu, pels militants del M.S.C. i de la U.G.T. de Catalunya que, en tot moment, shan mostrat solidaris — sense establir esforços de cap mena — dels que en aquells moments sofrien la repressió franquista.

Des del moment que el M.S.C. publicà la seva primera Declaració i el Secretariat de la U.G.T. la seva nota denunciant la repressió, tots els companys shan considerat mobilitzats. I així continuarem fins a aconseguir la llibertat dels detinguts i la del nostre poble.

EDITORIAL

El balanç és fàcil d'establir. Heus ací que vint anys després de la fi d'una terrible guerra civil, una vintena de ciutadans honorablement coneguts, poden desaparèixer de llurs domicilis en una gran ciutat europea. Hi ha entre ells artesans i obrers, empleats i professors de l'Universitat; advocats, estudiants, algun comerciant. Tots els estaments populars de la nostra terra hi són representats. De què se'ls acusa? No se sap, ni es sabrà — si els que han efectuat les detencions poden fer la seva llei, que és la manca de llei, l'arbitrarietat. La premsa, l'endemà no en dirà res. Vuit dies després no en dirà res. Quize dies després continuarà callant...

I sense la mobilització de l'opinió pública, interior i exterior, tot restaria ignorat. I un altre dia hi hauria altres detencions. I el silenci, com sempre, voltaria les presons, embolcalaria les consciències. La policia, en l'Estat dictatorial, és mestressa de la vida, de la llibertat i dels béns dels ciutadans, que poden desaparèixer sense ni deixar rastre...

Balanç negatiu, doncs? No. Hi ha, en aquest país una societat que lentament refà la seva consciència ciutadana, una consciència ciutadana que — com que és Catalunya — sap afirmar-se quan cal. La pressió popular comença a manifestar-se desseguida; a tots els estaments de Barcelona: a l'Universitat, a les fàbriques, als comerços, entre els advocats, i a l'endemà mateix de les detencions, el Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona acompanyat d'un jove membre del Col·legi que combaté potser un dia les idees d'alguns dels detinguts, van a veure al general-governador. I la premsa internacional s'empara de l'afer. I les ràdios de tot el món en parlen. I la Confederació Internacional de Sindicats Lliures protesta. I protesta la Confederació de Treballadors Cristians i algunes personalitats catòliques liberals. I els Col·legis d'Advocats de tot Europa demanen l'imperi del Dret, mentre els Universitaris reclamen que es respectin els principis de l'N.E.S.C.O. i els Partits Socialistes i la Lliga dels Drets de l'Home, i les organitzacions culturals, i democràtiques alen la veu. I tot això, pels camins invisibles de la ràdio i del rumor passa el Pirineu, arriba a Catalunya, entra a les presons, reforça la consciència, refà l'opinió pública, la qual lentament — però segura — es redreça i les demana: Per què?

Per què les detencions, l'arbitrarietat, el desordre? Perquè els tribunals d'excepció contra els obrers que reclamen un salari, i contra els advocats que defensen els obrers? De què s'acusa als detinguts? La premsa oficial continua callant. Però el rumor no es doblega tan fàcilment com un periodista sota una dictadura. I comencen les versions, diverses: són socialistes i democràtics; Volien uns sindicats com arreu del món, que defensin pacíficament els drets dels treballadors! Són partidaris de la unitat d'Espanya!

Es aquesta la raó de les detencions? Que es digui doncs obertament. Que ho diguin els senyors ministres que visiten Europa i festegen els països democràtics, i demanen entrevistes als representants d'aquests mateixos sindicats lliures que persegueixen dintre Espanya.

S'acusa als juristes de reclamar que els treballadors puguin ésser defensats en els seus drets, en comptes de tenir com a jutges els coronels i generals el lloc dels quals és la caserna?

Que es digui també amb claretat ara que Espanya ocupa un lloc a la Comissió Social i Econòmica de la O.N.U.!

S'acusa als professors d'ensenyar l'Història Econòmica del país i de dir l'exploatació permanent del poble pels privilegiats? Els escriptors, d'escriure la seva llengua; els estudiants d'estudiar i de voler una Universitat oberta a totes les classes socials?

Els treballadors són empresonats perquè reclamen un salari decent per vuit hores de treball, i un augment de salaris quan augmenten els preus? Es aquesta la causa de les detencions? Es això ésser socialista i ésser democrata? Es això pertànyer al Moviment Socialista de Catalunya, als Sindicats clandestins de la U.G.T. i de la C.N.T.?

Aleshores — que ho sàpiguen el general Franco i els homes que dirigeixen aquests policies de Madrid que han viatgat a practicar les detencions a Barcelona — tot Catalunya és democrata avui, i la immensa majoria del nostre poble és socialista. I totes les presons d'Espanya no serien suficients per encabir-hi la gran gentada que finalment amb el sol pes de la consciència civil refermada ofegará aquesta petita minoria que s'entesta en mantenir l'intolerància l'arbitrarietat, l'injustícia i el desordre.

El problema és clar, i l'han plantejat clarament, amb el seu heroiic sacrifici els acusats de Catalunya, del País Basc, de Madrid i de la resta de la península. És possible avui — vint anys després — viure encara en el clima de guerra civil? És possible empresonar uns homes perquè estimen la llibertat i desmenen els obrers, perquè són d'idees socialistes i volen la democràcia?

Es tolerable això? La primera resposta del nostre poble és bona. El redreçament civil comença a Catalunya — i és natural que sigui així. A altres llocs d'Espanya també s'ha manifestat i s'extendrà encara. S'ha d'acabar amb els règims d'excepció! S'ha de cloure el trist capítol de la guerra civil! S'han d'alliberar tots els empresonats i s'han d'alliberar tots els països europeus! S'ha de refer la pau i la convivència ciutadana, i s'ha d'enterrar l'esperit de violència i d'intolerància!

Es d'aquesta voluntat que són acusats els catalans empresonats. Doncs bé; pels que saben escoltar, tot Catalunya comença a cridar aquest desig. Tot Europa l'ha manifestat — i el manifestarà, amb veu puixant. Als Estats Units d'Amèrica, ciutadans i obrers, avergonyits de tantes concessions indignes, l'afirmen també — i l'afirmaran més fort. El ressó d'aquest crit de llibertat ha d'acabar ofegant la dictadura. Ha de permetre que el nostre poble escolleixi un dia, dignament, els propis camins de progrés i de cultura. Amb el vostre sacrifici, germans detinguts d'avui — com els d'ahir, com els d'abans — heu accelerat molt la vinguda d'aquest moment. I és amb el nostre agraïment, el de tot un poble sense distinció de matisos, el que ens sembla poder-vos oferir, avui, si la nostra veu arriba fins a vosaltres.

DARRERA HORA

Mentre la dictadura, sotmesa a la gran pressió democràtica, deixa correr el rumor de l'alliberació dels detinguts i que els jutjarà un tribunal ordinari.

**ELS SOCIALISTES I SINDICALISTES CATALANS
HAN ESTAT TRASLLADATS A LA PRESO CENTRAL DE MADRID**

**Noves protestes del Moviment Socialista de Catalunya
i del Secretariat de Catalunya de la U.G.T.**

Al conèixer les noves informacions sobre la sort dels detinguts de Catalunya — coincidint amb alguns rumors que parlaven d'alliberament — el M.S.C. ha publicat una declaració, que ha fet conèixer a tota la premsa internacional, als Partits Socialistes i a la Internacional Socialista, igual que a tots els organismes democràtics. En ells es precisa:

1) Que tres únicament dels detinguts han estat alliberats: Piferrer, Masanés i Camarasa.

2) Que tots els altres han estat transportats a la Presó Central de Madrid a desgrat de les nombroses gestions que s'han fet a Barcelona per evitar-ho i evitar així d'agrarar la sort dels detinguts i de llurs famílies.

3) Els detinguts ja no estan més a disposició del Coronel Aymar. Però el Tribunal, que — malgrat les lleis franquistes — no els havia encara processat tres setmanes després de l'empresonament, és el Tribunal Especial n. 13 de Madrid, el qual està encarregat de la Repressió de la Propaganda i de les Activitats Subversives. El Decret del 27 de Març del 1957, que regeix aquest Tribunal, diu que no es concediran llibertats provisionals «mentre no hagi estat normalitzada la situació alterada pel delict». Com es pot veure, l'arbitrarietat no pot ésser major.

4) La policia acusa els detinguts de propaganda del Moviment Socialista i de la U.G.T. de Catalunya. ¿Per què doncs transportarlos a Madrid?

Finalment la Declaració demana:

1) Les autoritats espanyoles han d'explicar obertament llurs acusacions.

2) Els detinguts a Catalunya han d'ésser traslladats a Barcelona, i — en tot cas — ésser jutjats a Barcelona.

3) El procés deu ésser regular i públic. Els observadors estrangers, que han promès la seva assistència, han d'ésser acceptats.

4) S'ha de concedir la llibertat provisional als detinguts.

El Secretariat de Catalunya de la U.G.T. denuncia igualment en una Declaració feta pública, la nova violació dels Drets de l'Home i demana l'intercepció dels organismes internacionals contra aquesta sistemàtica actitud de la dictadura.

CATALANS: AJUDEU ELS PRESOS!

L'ajuda als presos i a les seves famílies constitueix un deure includible de tots. Acuí és més urgent que mai. Cap democràta, cap socialista o sindicalista, cap català que estima la seva pàtria i vol un avenir de pau, de progrés i de justícia, deixarà d'ésser fidel a aquest deure de solidaritat.

Publiquem avui les primeres llistes d'ajuda que hem rebut fins ara:

Llista n. 50. París: R. T., 10.000 francs:

A. C., 10.000 francs; A. L., 10.000 francs; J. P., 15.000 francs.

Llista n. 100. París: G.J.M., 5.000 fr.; B., 1.000; Robert, 1.000; G., 500; W., 2.000 francs.

Llista n. 103. St-Gaudens: J.E., 10.000 francs.

Llista n. 104. Lorient: M. G., 5.000 fr.

Llista n. 200. Venezuela: 100 dòlars.

L'ajuda deu ésser fresaada directament al company M. Miquel, C.C.P. 1792-75 Toulouse.

L'exili només té un deure i un sentit: ajudar el combat de l'Interior. Catalans: Ajudeu els presos!

Société Générale d'Impression
Toulouse
Le gérant: A. IBORRA

Tot Caminant

Què en treieu d'ésser tan injusts?

Per Enric BRUFÀ

En l'Europa democràtica i liberal el fet de militar en un partit socialista no solament no constitueix un acte reprovable, sino que demostra una consciència humanista i una vocació pel progrés.

No ignorem que per certa gent reaccionària la seriosa actuació dels partits socialistes és considerada com el perill més gran que avui té la societat capitalista; no obstant l'exercici real de la democràcia política. Ja que no prevalgui ni de lluny aquest criteri únicament informat per la defensa a ultrança dels interessos particulars.

En la seva marxa ascendent el conjunt de la humanitat s'allunya de les concepcions mesquines i egoistes i es decanta, influïda pel socialisme, cap a solucions de justícia social. D'ací ve que els partits socialistes siguin considerats com l'ala volant del progrés, sense la qual aquest s'estanyaria perquè, negat als homes la possibilitat d'emancipació, crea les condicions favorables a la violència i al desordre situant els problemes político-socials en el terreny de la prova de força entre les classes laborioses i el capitalisme.

Afortunadament el contexte politico-moral d'Europa no és aquest, i l'acció dels governs — expressió més o menys exacta dels corrents de comprensió, tolerància i llibertat que informen els ciutadans — tendeix a confirmar-ho.

Però en l'Europa que retreiem no hi ha Espanya. El seu règim polític és diametralment oposat a les democràcies europees. Les feudalitats de tot ordre prevalen. El gaudi de la llibertat hui és inconcebible. La promoció del poble constitueix un insult al sistema, co que equivaleix a negar a la gentada treballadora tota possibilitat de renovació, de millorament i de progrés. Podríem esmentar casos, l'un darrera l'altre, que confirmarien l'absència absoluta de possibilitats d'actuació cívica. De possibilitats i redimir-se d'aquesta mena de mals usos que el nostre poble sofreix per obria i gràcia d'aquesta sacrosanta reacció espanyola i del seu règim polític, en el qual s'enmiralla satisfeta!

Avui mateix uns companys, pel sol fet de creure en el socialisme i de no renunciar a reclamar-se'n han estat detinguts i empresonats. Fins quan la dictadura podrà viure negant la personalitat humana, negant el progrés i perseguint els millors del nostre poble?

La resposta pertinent, més aviat del que la reacció espera, sabrà donar-la el nostre poble. Mentrestant nosaltres sabem que els millors homes d'aquest món, i també tots les organitzacions que es reclamen dels drets de l'home i que tenen en alta estima la dignitat de la persona han unit la seva veu a la nostra i protesten d'aquestes ignominioses detencions.